

„Hnus!“ Vezmou peníze podnikatelů, kteří krachují, a dají je nepracujícím. Šichtařová ukázala jinou tvář „dobra“ Fialovy vlády

- CZ24 News | 18. dubna 2022

ČESKO: Ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka (KDU-ČSL) čeká na indikátory, aby mohl zacílit opatření a pomohl firmám spuštěním kurzarbeitu překonat dopady války na Ukrajině a prudkého růstu cen. „Kdo ale za flákání se lidem platí? Stát ne, to se jen tak říká, stát peníze, které nepracujícím rozdává, nejdřív někomu musí vzít. Komu? Živnostníkům a dalším podnikatelům, kteří krachují, a pak tyhle peníze dá velkým firmám, které nechají své zaměstnance doma,“ upozorňuje Markéta Šichtařová. Tvrdí, že v realitě kurzarbeit nikomu nepomůže, jen to tak vypadá, protože ve finále máme inflaci, zmrazené pracovní síly v neproduktivních firmách a vyšší státní dluh.

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje návrh vládního nařízení ke spuštění kurzarbeitu, což pro zmírnění dopadů války na Ukrajině a prudkého růstu cen žádají zaměstnavatelé a odbory. „Čekáme na indikátory, abychom mohli opatření zacílit a pomohli firmám situaci překonat,“ oznámil ministr práce Marian Jurečka. Podle zákona by při kurzarbeitu v době výpadku měli pracovníci dostávat za neodpracovanou dobu 80 procent výdělku. Stát poskytne čtyři pětiny této náhrady i s odvody do 1,5násobku celostátní průměrné mzdy. Je za daných okolností tato podpora, která by se dle zákona měla využívat po přírodních pohromách, za epidemie či v různých krizích, namístě?

Říkáte, že „tato podpora by se měla využívat po přírodních pohromách“... a tak dále. No – a já nesouhlasím. Tvrdím, že tato „podpora“ by se využívat neměla. Tečka. Bez jakýchkoliv dalších podmínek a doplnění. Prostě kurzarbeit je špatně. Je to vrcholně nemorální výsměch všem, kdo pracují. Někdo, kdo pracuje, dostane za svou práci zaplacen, a ten, kdo nepracuje, dostane také zaplacen. S prominutím za to slovo – to je hnus.

A je to nejen vrcholně nemorální, je to i absolutně nefunkční ekonomicky. Ono se to v takovém tom naivním, neinformovaném myšlení jeví jako „dobré“ a jako „podpora“. Jenomže kurzarbeit je jedním z těch důvodů, proč nyní většina lidí chudne kvůli vysoké inflaci. Vysvětlím vám to.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Lidé během pandemie nepracovali a současně dostávali za svou nepráci zaplacen. Tedy podniky nevyráběly, neposkytovaly služby – logicky, protože zaměstnanci nemohli zboží a služby vyrábět. Právě za to nevyrábění byli placeni, že. Vzniklo tedy málo zboží, málo služeb. Současně ale lidé dostávali peníze – jejich úspory vzrostly během pandemie na historicky rekordní úroveň.

Tedy najednou bylo mezi lidmi mnoho peněz, ale málo zboží a služeb. A co se stane, když je něčeho málo a vy máte hodně peněz a chcete si to nedostatkové zboží koupit? Jste ochotni nabídnout vyšší cenu. Tedy ceny začnou růst. Prostě hodně peněz se rozpočítá mezi málo zboží. Ceny jsou vysoko, roste inflace. A najednou, ejhle, všichni si zase koupíme navzdory většímu obnosu peněz stejné kvantum zboží a služeb, protože ceny inflačně vzrostly. Peníze ztratily hodnotu.

Takže kurzarbeit „jenom“ způsobí vyšší ceny, ale všichni jsou na svém?

Ono je to ještě horší. Na kurzarbeit dosáhnou jen velké firmy. Malí živnostníci se mohou jít klouzat. Kdo ale za flákání se lidem platí? Stát? Ne, stát ne, to se jen tak říká, stát peníze, které nepracujícím rozdává, nejdřív někomu musí vzít. Komu? Živnostníkům a dalším podnikatelům, kteří krachují, a pak tyhle peníze dá velkým firmám, které nechají své zaměstnance doma.

Takže v realitě kurzarbeit nikomu nepomůže, jen to tak vypadá, protože ve finále máme inflaci, zmrazené pracovní síly v neproduktivních firmách a vyšší státní dluh.

„Všichni trochu zchudneme, všichni budeme mít problémy. Nejde to jinak. Vedle nás je válka a my nejsme izolovaný ostrov,“ prohlásil předseda vlády Petr Fiala (ODS) v rozhovoru pro Aktuálně.cz. Jak se to „zchudnutí nás všech“ navenek nejvíc projeví?

Ne, nezchudneme všichni. Zchudne většina lidí. Většina nejsou všichni. I válečný konflikt přináší řadu podnikatelských příležitostí, navíc vláda už zase přerozděluje a dává dotace jak o život, takže mnozí na této situaci vydělají, pokud se zorientují dostatečně rychle. To jen pro upřesnění.

Ale většina lidí zchudne, a ne proto, že ob jednu zemi dál je válka. Na tu se to jen hází podobně, jako se zchudnutí házelo na pandemii. Ale tak jako země nechudla proto, že existuje koronavirus, nýbrž proto, že nás vláda zavřela doma a začala nás zadlužovat, tak také nyní nezchudne země proto, že se válčí, ale proto, že vláda dělá chybná rozhodnutí. Například místo toho, abychom jásali, že na nenasytný trh práce přijdou nové pracovní síly, znemožňujeme jim výkon povolání, například ve zdravotnictví, a chystáme se zavřít Čechy do kurzarbeitů. Takže místo toho, abychom si pomohli, uškodíme si.

Umíte si představit třeba – tehdy ještě socialismem nezdegenerovanou – Ameriku v 50. letech, kdy z Evropy prchali lidé před komunisty, aby kvůli nim americká vláda nechávala Američany na kurzarbeitech a platila jim za to?

Tak to asi stěží. Ale na poplach bubnují i odbory. Předseda Českomoravské konfederace odborových svazů Josef Středula tvrdí, že je nutné co nejdříve zahájit jednání o mimořádném zvýšení platů pro rok 2022 a o mimořádném zvýšení minimální mzdy, a to nejpozději od pololetí. Podle něj je nepřijatelné, aby jediní, kdo inflaci zaplatí, byli zaměstnanci. Argumentuje i tím, že kvůli zdražování se mimořádně od června zvedají důchody a není vyloučeno, že se budou upravovat znovu ještě v říjnu. Lze proti jeho slovům něco namítat?

Nějak mi uniká, jak by mohli být zaměstnanci „jediní, kdo inflaci zaplatí“. Inflaci platí každý, kdo žije a nakupuje.

Zvýšení platu na základě dohody mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem je okay. Zvýšení platu na základě nátlaku odborů je ústupek vydírání. Tím neříkám ani slovo o inflaci. Tím jen říkám, že odbory by neměly existovat. Poslední vlivný politik, který to chápal, nejspíš byla Margaret Thatcher.

Pro Česko jako nejprůmyslovější ekonomiku EU jsou dodávky zemního plynu velice důležité. Mohli bychom se ale přesto všichni uskromnit a šetřit plynem i pohonnými

hmotami i za cenu zvýšených nákladů, jak se zavazují bývalý premiér Petr Pithart, bývalá ombudsmanka Anna Šabatová a další signatáři výzvy vládě k tomu, aby ukončila nákup plynu a ropy z Ruska?

Takhle otázka nestojí. Ono to není o uskromnění. Ono je to o tom, že bez plynu prostě některé věci nevyrobíme. Hnojiva, adblue... to je jen nejznámější špička ledovce. Spíš než o uskromnění je to o nalezení způsobu, jak technologicky plyn obejít. Samozřejmě možnosti jsou, můžeme dovážet zkapalnělý plyn třeba, ale na to nejsme při jeho zpracování připravení, to nelze ze dne na den se takto přeorientovat. Takže dnes to bývá prezentováno tak, jako že by vypnutí plynu mohlo znamenat jen to, že si v zimě budeme muset vzít o svetr víc. To je ale dost naivní pohled. Spíš by to vedlo k dalším a značným výpadkům výroby a k další značné nedostatkovosti. V leccems už by pak situace vážně připomínala válečnou ekonomiku.

Ministr zemědělství Zdeněk Nekula (KDU-ČSL) chce ve spolupráci s ÚOHS přistoupit ke kontrole marží potravin. Má se to týkat cen u másla, kuřecího masa, vepřového masa a pečiva. Když jste se před týdnem odmítavě vyjadřovala k možné regulaci marží prodejců pohonných hmot, napadlo by vás, že se choutky po regulaci takhle ujmou? Ale na druhou stranu, dají se pochopit obavy politiků z možné paniky na trhu a z toho, že by se zjitřená atmosféra ve společnosti mohla obrátit proti nim?

Hezky se našim soudruhům ten přechod na socialismus daří, pokračujeme svižným tempem. Panika nastane teprve v okamžiku, kdy vznikne nedostatek, a ten vznikne, pokud dojde ke kontrole a stropování cen – v tomto ohledu platí totéž, co jsem posledně říkala o cenách pohonných hmot. Choutky po regulaci ještě porostou, musíme si ten socialismus nejprve užít natolik, aby naši ekonomiku dostatečně potopil a rozvrátil, aby mohl přijít opět nějaký další rok 1989 a další devadesátky.

Vnímáte Velikonoce jako nejvýznamnější křesťanský svátek, či jako čas dodržování lidových zvyků a obyčejů, nebo jen jako volné dny navíc, díky nimž si lidé v Česku jako jedné z nejvíce ateistických zemí v Evropě zdvojnásobí víkend?

Každý to má jinak. Proti gustu žádný dišputát. Pro mě osobně jsou Velikonoce příležitostí, jak díky čtyřem „oficiálním“ dnům volna trochu dohnat nastrádané pracovní resty z pracovních dnů, aniž by se mi současně kupily další. Ano, jsem pragmatik.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)